

Schobbejacques

en de

geiten

door
*Merlijne
Marell*

Uitgeverij Loopvis

Het was ook op het land
waar ze haar geitenkinderen vond,
geboren uit de kool.
Ze zorgde goed voor haar kolen,
gaf ze bij droog weer regenwater uit de ton,
liet insectjes kriebelen op moeilijk bereikbare plekjes
en vertelde ze zo nu en dan verhalen,
vanuit de schommelstoel op de veranda
of vanaf een kleed dat ze tussen haar gewassen spreidde.
En als een kool volgroeid was,
sneed ze deze zorgvuldig los van de aarde
en droeg hem naar binnen.
Daar pelde ze de bladeren, één voor één,
en verwerkte deze in de soep, stoof- of stampot,
al naar gelang haar humeur ingaf
tot koken, smoren of kneuzen.
Soms, heel soms, vond ze in het hart van zo'n kool een geitje.
Grootmoeder zorgde evengoed voor deze geiten.
Maar aan opvoeden deed ze niet.
Ze zorgde ervoor dat ze op eigen benen konden staan
en liet ze dan de deur uitlopen, Knollenland in.
Hoeveel geiten daar rondliepen wist ze niet precies,
ze hadden hun eigen leven.

Op een dag kwam er een schurk in dat leven.
Opeens was hij er en ging niet meteen weer weg.
Hij kwam zich voorstellen aan Grootmoeder,
dat benul had hij nog wel:
“Schobbejacques is mijn naam, aangenaam.
Hou me maar een beetje in de gaten.”
En dat deed Grootmoeder.
Ze lette op dat hij zijn groente at.
Zag er op toe dat hij zich gedroeg.
Belette hem er alleen op uit te gaan.

Maar een schurk sluipt waar hij niet gaan kan.
En bovendien hield hij meer van vlees dan van groente.
Schobbejacques had heus wel gezien dat er buiten meer te halen viel!
Als Grootmoeder 's middags haar ogen sloot,
trok hij erop uit om kennis te maken met de geiten.

Hebberigheid hield niet van slakken en rupsen.
HDie veroorzaken maar gaten in gewassen
en aan gaten *heb* je niets.
Ze was dan ook Grootmoeders sterkste ongediertebestrijder.
Verder had ze een dagtaak aan het verzamelen
van alles wat los en vast zat.
Ze kreeg een speciaal kamertje van Grootmoeders huis
om haar hebbedingen uit te stallen.
(Maar niet alles wat daar gestald werd,
was ook daadwerkelijk haar eigendom.)
Het kamertje was bijna vol. En nooit vol genoeg.

Schobbejacques vond Onschuldigheid
luierend op een bedje veldsla.
Hij kroop naast haar.

Schobbejacques schurkte steeds dichter
tegen haar,
om haar, in haar.
Omklemde haar hartje
zodat het enkel nog heel voorzichtig kloppen kon.

Onschuldigheid hapte naar adem
en proefde aan het onbekende gevoel.
Bitter.
Bitterzoet.

Langzaam ging het verzetten tegen
over in een gewillig meegaan.
Ze keek in zijn ogen
en zag niet de kalmte van een onbezorgd leven,
die ze bij zichzelf zag wanneer ze in de spiegel keek,
maar begeerte, lust, avontuur,
en een wreed plezier. Of een plezierige wreedheid.
Het vochtig roze randje van haar ooglid
kleurde rood
en het jeukte.

Om op te vreten, vond Schobbejacques.
Maar zijn tanden zetten niet door
toen hij zachtjes in haar oor beet.
En zijn lijf bleef liggen in het kommetje
dat hij om haar lichaam was.

Schobbejacques antwoordde
het laatst vernomen bericht van Afwezigheit met:

“Kom gauw terug, dan kan ik je opeten.”

En kraste de woorden meteen weer door.

Veel te direct.

Hij begon opnieuw.

“Beste Afwezigheit, kom je gauw terug?

Dan kan ik zien of je de moeite van het verlangen waard bent.”

Nee, dit leek wel de tekst van een liefdesliedje.

Schobbejacques nam een mes

en scherpste de punt van zijn potlood.

Hij kriebelde een aantal spitsvondige woordjes

op papier dat hij vervolgens tot bootjes en vliegtuigjes vouwde.

Schobbejacques zond deze de grenzen van Knollenland over

en was verrast toen hij vrijwel onmiddellijk een antwoord kreeg.

Het antwoord leidde Schobbejacques om de tuin.

Terug bij af.

In Schobbejacques en de 7 geiten neemt Merlijne Marell je mee naar de fabelachtige wereld van vruchtbare rodekolen, spiedende rabarberbladeren en bijtende braamstruiken. Naar de moestuin van Grootmoeder en haar geiten, waarin plotseling een schurk opduikt...

"Als ik de prenten van Merlijne zie word ik heel blij. Zoveel sfeer, zoveel zorg en kundigheid en zoveel eigenheid. En zo mooi." Marit Törnqvist

ISBN 978-94-92206-03-9

9 789492 206039 >